

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พร้อมกับการจดจำระลึกถึงพ่อ จงกลับมาเต็มไปด้วยความมั่งคั่งของความรู้ เพียงเมื่อความรู้ทั้งหมดเฝ้าแต่หมุนไปในสติปัญญาของลูก ลูกก็จะได้สัมผัสกับความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ด้วยการมีความรู้ของวงจรโลกที่ลูกจะกลายเป็นผู้ปกครองโลก
- คำถาม:** ลูกคนไหน (มนุษย์คนไหน) ที่ไม่สามารถมีความรักต่อพ่อ?
- คำตอบ:** ผู้ที่อยู่ในก้นบึ้งของนรกที่ลึกมากและมีความรักต่อกิเลสอย่างมาก มนุษย์เช่นนั้นไม่สามารถมีความรักต่อพ่อได้ ลูกๆ ได้ตระหนักรู้จักพ่อแล้ว เหตุนี้เองลูกจึงมีความรักต่อพ่อ
- คำถาม:** ใครที่ไม่มีสิทธิ์ที่จะเข้าไปสู่ยุคทอง?
- คำตอบ:** พ่อไม่ได้เข้าไปสู่ยุคทองและดังนั้นความตายก็ไม่สามารถเข้าไปที่นั่นเช่นกัน เช่นที่ราวันไม่มีสิทธิ์เข้าไปสู่ยุคทอง ดังนั้นพ่อพูดว่า ลูกๆ พ่อก็ไม่มีสิทธิ์ที่จะเข้าสู่ยุคทองเช่นกัน พ่อทำให้ลูกมีค่าควรแก่การไปสู่ดินแดนแห่งความสุขแล้วท่านก็กลับบ้าน ท่านมีขีดจำกัดเช่นกัน

โอมชานติ พ่อทางจิตหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต ลูกทางจิตกำลังนั่งที่นี่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงหรือไม่ว่ ลูก ดวงวิญญาณมีความรู้้อยู่ภายในลูกว่าลูกอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง คำว่า “การจาริกแสวงบุญ” ควรจะเข้าไปสู่หัวใจของลูกอย่างแนบแน่น เช่นที่ผู้จาริกคิดเกี่ยวกับการไปที่ฮาวาหรือมาเนอาและเมื่อพวกเขาจบสิ้นการจาริกแสวงบุญพวกเขาก็จะกลับบ้าน ดังนั้นสิ่งนี้ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ที่เห็นว่าลูกกำลังจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ พ่อมาแล้วและกำลังจับมือลูกไว้ ท่านจับมือลูกและพาลูกข้ามฟากไป คำว่า “จับมือนั่น” ได้มีการกล่าวไว้เพราะลูกกำลังนอนอยู่ในมหาสมุทรแห่งยาพิษ เวลานี้จดจำชีพบาบาและบ้าน ลูกควรจดจำอยู่ภายในว่าลูกกำลังจะกลับบ้าน ลูกต้องไม่พูดสิ่งใดด้วยปากของลูก เพียงแต่จดจำภายในว่าบาบาพาเพื่อพาลูกกลับบ้าน แน่แน่นอนว่าลูกต้องคงอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง เป็นด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงที่บาปของลูกจะถูกตัดออกไป และแล้วเมื่อนั้นลูกก็จะไปถึงจุดหมายปลายทางที่สูง พ่ออธิบายแก่ลูกอย่างชัดเจนมาก เช่นเดียวกับที่เราสอนเด็กเล็กๆ ให้สิ่งนี้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกเสมอว่าลูกกำลังจดจำบาบาอย่างต่อเนื่องที่ลูกกำลังจะกลับไป งานของพ่อคือการชำระลูกให้บริสุทธิ์และพาลูกไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ท่านพาลูกๆ ไปที่นั่น เป็นดวงวิญญาณที่ต้องอยู่ในการจาริกแสวงบุญ พวกเราดวงวิญญาณต้องจดจำพ่อและกลับบ้าน เมื่อลูกไปถึงบ้านงานของพ่อก็จะจบลง พ่อมาเพื่อทำให้ลูกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์และพาลูกกลับบ้าน เป็นที่ที่ลูกศึกษาเล่าเรียน แน่แน่นอนไปท่องทั่วๆ ไปได้เลย แต่สิ่งใดก็ตามที่ลูกทำ ให้สติปัญญาของลูกมีการจดจำระลึกถึง คำว่า “โยคะ” ไม่จำเป็นที่จะต้องหมายถึงการจาริกแสวงบุญ ชันยาสซีใช้คำว่า “โยคะ” ทั้งหมดนั้นคือคำแนะนำของมนุษย์ เป็นเวลาครั้งวงจรที่ลูกทำตามการกำหนดที่สูงส่ง และอีกครั้งวงจรที่ลูกทำตามการกำหนดของมนุษย์ เวลานี้ลูกได้รับคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพระเจ้าแล้ว อย่าใช้คำว่า “โยคะ” จงเรียกสิ่งนี้ว่าการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง เป็นดวงวิญญาณที่ต้องไปในการจาริกแสวงบุญนี้ นั่นคือการจาริกแสวงบุญทางร่างซึ่งลูกไปด้วยร่างกายของลูก ลูกไม่จำเป็นต้องใช้ร่างกายที่นี้ ลูกดวงวิญญาณรู้ว่านั่นคือบ้านที่แสนหวานของเราดวงวิญญาณ พ่อกำลังให้คำสอนแก่ลูกที่จะทำให้ลูกกลับมาบริสุทธิ์ ลูกต้องกลับมาสโตประธานจากตโมประธานด้วยการจดจำระลึกถึง นี่คือการจาริกแสวงบุญ เรากำลังนั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ เพราะพวกเราต้องกลับบ้านไปหาบาบา พ่อมาเพื่อชำระลูกให้บริสุทธิ์ เพราะลูกต้องไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ พ่อทำให้ลูกบริสุทธิ์และแล้วตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ และลูกก็ไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ให้ความรู้ที่อยู่ในสติปัญญาของลูก พวกเราอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง พวกเราไม่ต้องการที่จะกลับไปสู่ดินแดนแห่งความตายนี้ นี่เป็นงานของบาบาที่จะพาเรากลับบ้าน บาบาได้ชี้หนทางให้แก่ลูก เวลานี้ลูกอยู่ในดินแดนแห่งความตาย และจากนั้นลูกก็จะอยู่ในโลกใหม่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ พ่อจะไม่ปล่อยลูกไปจนกว่าพ่อจะทำให้ลูกมีค่า พ่อจะไม่พาลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ท่านมีขีดจำกัดเพียงแต่ทำให้ลูกสามารถไปถึงบ้านของลูกเท่านั้น ให้ความรู้ทั้งหมดนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกไม่ควรจดจำเพียงพ่อเท่านั้นเพราะลูกจำเป็นต้องมีความรู้ด้วยเช่นกัน ด้วยการมีความรู้ที่ลูกจะมีรายได้ ด้วยความรู้ของวงจรโลก ลูกจะกลายเป็นผู้ปกครองโลก ลูกมีความรู้ในสติปัญญาของลูกว่าลูกเคยวนไปรอบวงจรที่ลูกจะกลับบ้านและวงจรจะเริ่มอีกครั้งตั้งแต่ตอนเริ่มต้น เมื่อลูกเก็บความรู้ทั้งหมดนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกเท่านั้นที่ปรอทของความสุขของลูกจะสามารถสูงขึ้นได้ ลูกต้องจดจำพ่อ ลูกต้องจดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขด้วยเช่นกัน ลูกจะสามารถกลายเป็นผู้ปกครองโลกได้อย่างไรหากลูกไม่จดจำ

วงจรของ 84 ชาติเกิด? นี่เป็นงานของชั้นยาสซีที่จะจดจำสิ่งเดียวเท่านั้น เพราะพวกเขาไม่รู้จักผู้เดียวนั้น พวกเขาจดจำธาตุแห่งแสงเท่านั้น พ่ออธิบายแก่ลูกๆอย่างชัดเจนมาก ด้วยเฝ้าแต่มีการจดจำระลึกถึง, บาปของลูกก็就会被ตัดออกไป อันดับแรกลูกต้องกลับบ้าน นี่คือการจาริกแสวงบุญทางจิตของลูก มีเพลงที่ว่า เราตระเวนไปทั่วเพื่อแสวงหาท่านทั่วทั้งสี่ทิศแต่ก็ยังคงอยู่ไกลห่างอยู่ตลอดเวลา นั่นหมายความว่าพวกเราได้อยู่ไกลห่างจากพ่อ ลูกไม่รู้จักพ่อผู้ที่ให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก ลูกได้วนไปทั่วเป็นเวลากี่ครั้ง? ผู้คนไปในการจาริกแสวงบุญหลายครั้งในทุกปี เมื่อผู้คนมีเงินทองมากมาย พวกเขาก็ปรารถนาที่จะไปจาริกแสวงบุญ นี่คือการจาริกแสวงบุญทางจิตของลูก เมื่อโลกใหม่ได้มีการสร้างขึ้นสำหรับลูก ลูกก็จะไปที่นั่น นั่นเรียกว่าดินแดนแห่งอมตะด้วยเช่นกัน ที่นั่นไม่มีความตายที่จะเกิดขึ้นและพาใครไป ความตายไม่มีสิทธิ์ที่จะเข้ามาในโลกใหม่ นี่คือนิเวศของราวัน เป็นที่ที่ลูกเชื่อเชียวพ่อ พ่อพูดว่า พ่อเข้ามาสู่โลกเก่านี้และในร่างเก่านี้ พ่อก็ไม่มีสิทธิ์ที่จะเข้าไปสู่โลกใหม่เช่นกัน พ่อเพียงมาเพื่อชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์เท่านั้น ลูกกลับมาบริสุทธิ์และก็ทำให้ผู้อื่นบริสุทธิ์ ชั้นยาสซีซึ่งนี้ไป พวกเขาหายไปโดยสิ้นเชิง ลูกไม่แม้แต่จะรู้ว่าพวกเขาไปที่ไหน เพราะพวกเขาแม้กระทั่งเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย(เสื้อผ้า)ของเขา ในทำนองเดียวกันนักแสดงก็เปลี่ยนรูปลักษณ์ของพวกเขา บางครั้งนักแสดงชายก็เล่นบทบาทของผู้หญิง และบางครั้งผู้หญิงก็เล่นบทบาทของผู้ชาย พวกเขาเปลี่ยนรูปลักษณ์ของเขาในทำนองนี้ สิ่งเช่นนั้นจะไม่เกิดขึ้นในยุคทอง พ่อพูดว่า พ่อมาเพื่อสร้างโลกใหม่ ลูกๆ ปกครองเป็นเวลาครึ่งวงจร และแล้วตามแผนของละครยุคทองแดงก็เริ่มขึ้น และเหล่าเทพก็ตกลงไปสู่หนทางแห่งบาปอีกครั้งหนึ่ง มีภาพลักษณ์ที่สพรกของเหล่าเทพอยู่มากมายในจักรนาถบุรี มีวัดของจักรนาถ ในความเป็นจริงเขาเคยมีอาณาจักรและเป็นนายของโลก แต่เขาก็ถูกขังไว้ในวัดและแสดงให้เห็นอย่างน่าเกลียด! ลูกสามารถอธิบายได้อย่างมากมายที่วัดจักรนาถ ไม่มีใครอื่นสามารถอธิบายความหมายของสิ่งนี้ได้ จากการมีค่าแก่การกราบไหว้บูชาเหล่าเทพก็กลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา ในทุกๆกรณีผู้คนเหล่านั้นพูดว่าพระเจ้ามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเช่นเดียวกับเป็นผู้กราบไหว้บูชาที่ท่านให้ความสุขพร้อมกับความทุกข์ พ่อพูดว่า พ่อไม่ได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร นี่เป็นเรื่องของความเข้าใจ เมื่อเด็กเกิดมาก็มีความสุข แต่เมื่อเด็กตายพวกเขาก็ร้องไห้ พวกเขาบอกว่าพระเจ้าให้ความสุขแก่พวกเขา อ้า! แต่ลูกจะได้รับความสุขและความทุกข์ชั่วคราวในอาณาจักรของราวัน ไม่มีเรื่องของความทุกข์ในอาณาจักรของพ่อ ยุคทองเรียกว่าเป็นดินแดนแห่งความอมตะ นี่เรียกว่าเป็นดินแดนแห่งความตายที่พวกเขาตายก่อนเวลาอันควร ที่นั่นพวกเขาเฉลิมฉลองอย่างมีความสุขมากและช่วงชีวิตพวกเขาก็ยืนยาวด้วยเช่นกัน ช่วงชีวิตที่ยืนยาวที่สุดคือ 150 ปี ที่นั่นเช่นกันเช่นกันบางคนก็มีชีวิตที่ยาวนานเช่นนั้น อย่างไรก็ตามนี้ไม่ใช่สวรรค์ บางคนดูแลร่างกายของพวกเขาเป็นอย่างดีมากและอายุขัยของเขาก็ยืนยาวขึ้น มีบางคนที่มีลูกมากมายด้วยเช่นกัน ครอบครัวของพวกเขาก็เฝ้าแต่เติบโตและขยายตัวอย่างรวดเร็วมาก เช่นที่กิ่งก้านสาขาได้ปรากฏออกมาจากต้นไม้ อาจจะมี 50 ก้าน และอีก 50 ก้านก็จะปรากฏขึ้นมาจากกิ่งก้านเหล่านั้น การเติบโตอย่างมากมายเกิดขึ้น สิ่งเดียวกันก็เกิดขึ้นที่นั่น เหตุนี้เองต้นไม้จึงได้มีการเปรียบเทียบกับต้นไม้ แม้ว่าต้นไม้ทั้งต้นจะยังคงยืนอยู่ แต่รากฐานของต้นไม้นั้นก็ไม่ได้คงอยู่ ที่นั่นเช่นกันรากฐานของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปก็ไม่ได้มีอยู่อีกต่อไป ไม่มีใครรู้ว่าเหล่าเทพมีชีวิตอยู่เมื่อใด พวกเขาพูดถึงหลายแสนปี ก่อนหน้านั้นลูกก็ไม่เคยมีความคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้เช่นกัน พ่อมาและอธิบายทุกสิ่งแก่ลูก เวลานั้นลูกมาเพื่อที่จะรู้จักพ่อ และตอนเริ่มตอนกลางและตอนจบของทั้งละครและลูกได้มาถึงระยะเวลาของละครด้วยเช่นกัน ฯลฯ ไม่มีใครรู้ว่าโลกใหม่กลับมาได้อย่างไรและโลกเก่ากลับมาใหม่อย่างไร เวลานั้นลูกๆอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง การจาริกแสวงบุญนี้ของลูกๆควรจะดำเนินต่อไปอย่างสม่ำเสมอ แน่แน่นอนไปท่องทั่วแต่อยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง นี่คือการจาริกแสวงบุญทางจิต ลูกเข้าใจว่าลูกเคยไปในการจาริกแสวงบุญเหล่านั้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน ผู้ที่เป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาที่แรงกล้าก็จะต้องเคยเดินทางไปจาริกแสวงบุญมากมาย บาบาอธิบายว่า การกราบไหว้บูชาซึ่งผู้เดียวคือความเลื่อมใสศรัทธาที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน จากนั้นก็มีการกราบไหว้บูชาเหล่าเทพ และหลังจากนั้นก็มีการกราบไหว้บูชาวัตถุธาตุทั้งห้า การกราบไหว้บูชาเหล่าเทพก็ยังดีกว่าเพราะร่างกายของพวกเขายังคงสโตปะธาน ในขณะที่ร่างกายของมนุษย์นั้นไม่บริสุทธิ์ เทพเหล่าบริสุทธิ์และแล้วตั้งแต่ยุคทองแดงเป็นต้นมาทุกคนก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ พวกเขาเฝ้าแต่ตกต่ำลงมาเรื่อยๆ ภาพของบันไดนั้นดีมากสำหรับลูกที่จะใช้อธิบาย มีเรื่องราวเกี่ยวกับจินนี่ ตัวอย่างทั้งหมดนั้น ฯลฯ อ้างอิงถึงเวลานี้ สิ่งทั้งหมดนั้นถูกสร้างขึ้นมากเกี่ยวกับลูก ดังอย่างของแมลงที่ส่งเสียงก็หมายถึงลูกด้วยเช่นกัน ลูกเปลี่ยนแมลงและทำให้พวกเขาหัดเทียมกับลูกบราห์มิน ตัวอย่างเหล่านี้ทั้งหมดอ้างอิงถึงสถานที่นี้ ก่อนหน้านั้นลูกๆเคยไปจาริกแสวงบุญทางร่าง เวลานั้นลูกกำลังศึกษาการจาริกแสวงบุญทางจิตนี้กับพ่ออีกครั้ง นี่คือการศึกษาล่าเรียน เพียงแค่มองดูในสิ่งที่ผู้คนทำในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา! พวกเขาเฝ้าแต่ก่มีศีรษะเบื้องหน้าทุกคน แต่พวกเขาก็ไม่รู้จักรหน้าทีการงานของบุคคลเหล่านั้นเลย ลูกสามารถคำนวณได้ว่าใครใช้ชาติเกิดมากที่สุดและจำนวนชาติเกิดลดลงไปอย่างไร เวลานั้นที่ลูกได้รับความรู้แล้ว ลูกรู้ว่าสวรรค์เคยมีอยู่จริงอย่างแน่นอน ผู้คนของบาร์มีสติปัญญาที่เป็นหินมากที่เมื่อลูกถามพวกเขาว่าสวรรค์มีอยู่เมื่อไร พวกเขา ก็พูดว่า หลายแสนปีที่แล้ว ลูกๆ รู้ว่าลูกเคยเป็นนายของโลก ลูก

เคยมีความสุขมาก และเวลานี้ลูกต้องเปลี่ยนจากขอลานเป็นเจ้าชาย โลกกลับมาเก่าจากใหม่ ดังนั้นพ่อพูดว่า จงทำความเพียรพยายาม! ท่านรู้เช่นกันว่ามายาทำให้ลูกลืมครั้งแล้วครั้งเล่า พ่ออธิบายว่า เก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกเสมอว่าลูกกำลังจะกลับบ้าน สมอเรือของลูกได้ยกขึ้นมาจากโลกเก่านี้แล้ว เรือของลูกกำลังจะข้ามฟากไป ผู้คนร้องเพลงว่า “พาเรือของเราข้ามฟากไป” แต่พวกเขาไม่รู้ว่าเรือกำลังจะข้ามฟากไปเมื่อใด ดังนั้นสิ่งหลักคือการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจําระลึกถึง พร้อมกันกับพ่อ ลูกต้องจดจําโรคของลูกด้วยเช่นกัน เมื่อเด็กๆเติบโตขึ้นพวกเขาเก็บมรดกของพ่อไว้ในสติปัญญาของพวกเขา เวลานี้ลูกโตขึ้นแล้ว ลูกดวงวิญญาณเข้าไปในทันทีว่าสิ่งนี้ลูกต้องแม่นยำ มรดกของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือสวรรค์ บาบาก่อตั้งสวรรค์ และดังนั้นลูกต้องทำตามศรัทธาของพ่อ พ่อพูดว่า ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน เนื่องจากความบริสุทธิ์ที่การต่อสู้และการทะเลาะเบาะแว้งได้เกิดขึ้น รวากับว่าผู้คนได้อยู่บนกันบึงที่ลึกที่สุดของนรกอย่างแท้จริงและยิ่งตกลงไปในกิเลสมากขึ้น เหตุนี้เองพวกเขาจึงไม่สามารถที่จะมีความรักต่อพ่อได้ พวกเขาคือผู้ที่สติปัญญาที่ไม่มีความรักต่อพระเจ้าในเวลาของการทำลายล้าง พ่อมาเพื่อให้ลูกกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่มีความรัก มีผู้คนมากมายที่ไม่มีความรักแม้แต่เล็กน้อยในสติปัญญาของพวกเขา พวกเขาไม่แม้แต่จะจดจําพ่อ พวกเขาไม่รู้จักชีพบาบาเลย พวกเขาไม่แม้กระทั่งมีความเชื่อในท่าน พวกเขาถูกเงามืดของมายาครอบงำอย่างแท้จริง พวกเขาไม่มีการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจําระลึกถึง พ่อดลใจลูกให้ทำความเพียรพยายาม ลูกรู้เช่นกันว่าอาณาจักรของสุริยวงศ์และจันทรวงศ์กำลังมีการก่อตั้งขึ้นที่นั่นในเวลานี้ ไม่มีการก่อตั้งศาสนาในยุคทองหรือยุคเงิน รามไม่ได้ก่อตั้งศาสนา เขากลายเป็นเช่นนั้นผ่านการก่อตั้งที่พ่อได้ทำ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนในวิธีที่ผู้ก่อตั้งศาสนาอื่นก่อตั้งศาสนาของพวกเขาและวิธีที่พ่อก่อตั้งศาสนา พ่อมาในยุคบรรจบพบกันเมื่อโลกต้องเปลี่ยนแปลง พ่อพูดว่า พ่อมาในการบรรจบกันของทุกอย่างจริง อย่างไรก็ตามพวกเขาได้เขียนคำพูดที่ผิดๆ ว่าพ่อมาในทุกยุค หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาต้องดำเนินไปเป็นเวลาครึ่งวงจร ดังนั้นพ่อพูดว่า ลูกๆ อย่าได้ลืมสิ่งเหล่านี้ ลูกพูดว่า บาบา, พวกเราลืมท่าน โอ้! แม้แต่สัตว์ก็ไม่ลืมพ่อของมัน แล้วเหตุใดลูกถึงลืม? ลูกไม่ได้พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ด้วยการมีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกก็ลืมพ่อ เช่นที่เวลานี้พ่อได้อธิบายแก่ลูก ดังนั้นลูกๆ ต้องสร้างนิสัยในการอธิบายในลักษณะเดียวกัน ลูกควรจะพูดด้วยความมั่นใจ ลูกไม่ควรจะสูญเสียความกล้าหาญเบื้องหน้าบุคคลสำคัญ ลูกๆ กุมาริคือผู้ที่ไปและอธิบายให้กับนักปราชญ์และบัณฑิตที่ยิ่งใหญ่ และดังนั้นลูกต้องไม่พลาดกลัวเมื่ออธิบายให้กับพวกเขา อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจําระลึกถึง:

1. ให้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกเสมอว่าเวลานี้ลูกกำลังจะกลับบ้าน สมอเรือของเราได้ถูกยกขึ้นมาจากโลกเก่านี้แล้ว เราอยู่ในการจาริกแสวงบุญทางจิต ฝึกฝนการจาริกแสวงบุญนี้และดลใจให้ผู้อื่นทำเช่นเดียวกัน
2. ให้คงอยู่อย่างไม่พลาดกลัวและอย่าได้สูญเสียความกล้าหาญเมื่อลูกพูดอยู่เบื้องหน้าบุคคลสำคัญ ปลุกฝังนิสัยของการมีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณขณะที่อธิบายแก่ผู้อื่น

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นโยคีที่ง่ายดายและหลอมรวมเข้ากับดวงตาของพ่อด้วยการเป็นแสงอย่างสม่ำเสมอ เหมือนแห่งความสุขที่ลูกได้รับในยุคบรรจบพบกันไม่สามารถได้รับในยุคอื่นใด ในเวลานี้การพบปะของพ่อกับลูกเกิดขึ้น ลูกมีมรดกและพรด้วย ลูกไม่ต้องทำงานหนักเมื่อลูกได้รับมรดกหรือพรและดังนั้นสมญาของลูกคือ "โยคีที่ง่ายดาย" บัพดาดาไม่สามารถทนเห็นลูก ework ทำงานหนัก ท่านพูดว่า: ลูกๆ มอบภาระทั้งหมดของลูกให้กับพ่อและทำให้ตนเองเบาลง จงเป็นแสงสว่างอย่างมากที่พ่อทำให้ลูกนั่งอยู่ในดวงตาของท่านและนำลูกไปกับท่าน สิ่งขีบอของการมีความรักต่อพ่อคือต้องมีแสงสว่างอย่างสม่ำเสมอและหลอมรวมอยู่ในดวงตาของพ่อตลอดไป

คติพจน์: ปิดประตูของการมีความคิดในเชิงลบและลูกจะกลายเป็นตัวของตัวเองสำเร็จ

*** โอม ชานติ ***